

FREEDOM

60
YEARS

สิ่งพิมพ์แจกฟรีสำหรับผู้สนใจและห่วงใยเรื่องสิทธิมนุษยชน

| เขียน เปลี่ยน โลก (Write for Rights)
| วันหนึ่งแสงดาว จะส่องพราบบนฟ้าไทย

03/21
Power of Letters

แด่พลัง ของคนธรรมดา

ตุลาคม 2519 จดหมายนับแสนฉบับถูกส่งจากทั่วโลก สู่จุดมุ่งหมายบนหน้าของคือ **‘ถึงรัฐบาลไทย’** โดยมีจุดประสงค์เดียวกัน นั่นคือการ **“ปลดปล่อยนักโทษทางความคิด”** ที่ต้องถูกพิจารณาคดีในศาลทหารของประเทศไทย นั่นคือปฐมบกของพลังแห่งตัวอักษรจากสมาชิกแอมเนสตี้ ที่ได้ส่งเสียงในประเทศไทย เพื่อกระตุ้นทวงคืนความยุติธรรมให้แก่ 22 นักโทษทางความคิด ณ เวลานั้น พลังของจดหมายเมื่อสี่สิบห้าปีที่แล้ว ได้สร้างปาฏิหาริย์จากมือของคนธรรมดา ทำให้ **‘นักโทษทางความคิด’** จากกรณีเหตุการณ์ 6 ตุลา สามารถมีทนายความได้ในระหว่างการพิจารณาคดีโดยศาลทหาร จนนำไปสู่การปล่อยตัวในที่สุด

หลังจากนั้น แอมเนสตี้ได้มุ่งหน้าดำเนินงานเพื่อเรียกร้องสิทธิมนุษยชนให้กับประเทศไทย จากการเริ่มต้นจัดกิจกรรมโดยมีอาวุธสำคัญคือเทียนที่ส่องสว่างในความมืด และตัวอักษรที่พร้อมส่งต่อเพื่อต่อกรกับทุกความอยุติธรรม

หลังพฤษภาคม 2535 แอมเนสตี้ ประเทศไทย เป็นที่สนใจอีกครั้ง เมื่อแนวคิด “สิทธิมนุษยชน” ได้ขยายจากกลุ่มอดีตผู้นำนักศึกษา นักกิจกรรมทางสังคม นักกฎหมาย นักแปล ไปสู่กลุ่มใหม่ อาทิ นักเรียน และอาชีพอื่นๆ ทำให้แอมเนสตี้ ประเทศไทยเป็นที่รู้จัก และเริ่มมีบทบาทในสังคมไทยมากขึ้น พวกเรายืนหยัดเคียงข้างคนธรรมดาที่ไม่เคยสยบยอมต่อความอยุติธรรม และได้เริ่มต้นขยายประเด็นการรณรงค์เพื่อเรียกร้องสิทธิมนุษยชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการส่งจดหมายอุทธรณ์เรียกร้องสิทธิมนุษยชน ในปี พ.ศ. 2541 ในประเด็นเรื่อง “ประเทศปากีสถาน – นักโทษที่มีได้กระทำความผิด” Abdul Qadeer, Muhammad Shahbaz และ Ishfaq Ahmad สมาชิกทั้งสามของกลุ่มศาสนา Ahmadiyya ของปากีสถาน, รณรงค์ยุติการปราบปรามของทางการ รวมถึงมุ่งหน้าทวงคืนความยุติธรรมให้กับทหารหายตัวไปของทงก โพธิ์อ่าน ผู้นำแรงงาน พร้อมมุ่งหน้าสร้างวัฒนธรรมสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย รวมถึงการรณรงค์ยุติการลงโทษประหารชีวิต

ราวปี 2557 ผู้คนได้ร่วมต่อต้านการรัฐประหารและเรียกร้องความยุติธรรมให้กับนักโทษทางการเมืองถูกควบคุมตัวในเรือนจำจากมาตรา 112 ในประเทศไทย และเกิดการคุกคามสิทธิเสรีภาพการแสดงออกของประชาชน ด้วยการควบคุมตัวคนจำนวนมาก มีการสร้างความหวาดกลัวในสังคม นักศึกษามีการจัดกิจกรรมตามหานกพิราบ เพื่อยืนยันว่าสิทธิประชาชนในการเลือกคนที่ จะเข้าไปเป็นตัวแทนเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะการรัฐประหารจะนำมาซึ่งสังคมที่รุนแรงและปราศจากความไว้วางใจ

หลังจากนั้น นักการเมือง นักวิชาการที่ออกมาเคลื่อนไหวเรียกร้องประเด็นการเมืองถูกควบคุมตัวและจับตา ทำให้นักศึกษากลายเป็นแถวหน้าในการเรียกร้องประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชน และทำให้ 14 นักกิจกรรมถูกจับกุมตัวจากกิจกรรมครบรอบ 1 ปีรัฐประหาร

2558 เป็นอีกครั้งที่สมาชิกและผู้สนับสนุนแอมเนสตี้ทั่วโลกส่งจดหมายมายังประเทศไทย เรียกร้องให้ปล่อยตัว 14 นักกิจกรรมจดหมายจากทั่วทุกมุมโลกได้ส่งมาถึงเรือนจำ เพื่อเป็นแสงเทียนที่ส่องสว่างและกลายเป็นกำลังใจให้กับนักโทษทางความคิด พร้อมเปิดปฏิบัติการด่วนซึ่งเป็นกิจกรรมทั่วโลก นำมาสู่การคืนความยุติธรรมท่ามกลางการพิจารณาคดีโดยศาลทหาร

ปัจจุบัน แอมเนสตี้ยังคงมุ่งหน้ารณรงค์เรียกร้องความยุติธรรมให้กับผู้คนทั่วประเทศ ในฐานะของคนธรรมดาที่เชื่อในความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากความร่วมมือกัน เพราะความเชื่อนี้ ในปี 2564 เราจึงได้ออกปฏิบัติการด่วนอีกครั้ง หลังรัฐบาลดำเนินคดีต่อผู้ชุมนุมโดยสงบที่ออกมาแสดงสิทธิในเสรีภาพการแสดงออกของตัวเอง และยื่นรายชื่อพร้อมข้อเรียกร้องให้นายกรัฐมนตรีปลดปล่อยนักโทษทางความคิดออกจากกรงขัง

ความยุติธรรมส่งเสียงดังเสมอ มันได้สร้างความหวาดกลัวหลอกลอนให้เราเชื่อว่าเราไม่เหลือเสรีภาพในการแสดงออกอีกต่อไป.. แต่ที่ส่งเสียงดังกว่า คือการรวมพลังของคนธรรมดาที่ไม่สยบยอมต่อทุกความอยุติธรรม

เราเชื่อว่าความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นได้เสมอ ประวัติศาสตร์เคยบอกไว้แบบนั้น และเราเชื่อว่ามันจะเกิดขึ้นเสมอไป

**แด่คุณ คนธรรมดาที่อ่านอยู่
และยังศรัทธาในพลังแห่งการเปลี่ยนแปลง**

เรา มีเรื่องจะเล่าให้ฟัง ถึงเด็กสาวที่เปี่ยมไปด้วยพลัง ที่ขณะนี้เธออยู่ในเรือนจำของประเทศไทย นี่คือเรื่องราวของ **“เบนจา อะปัญ”** ผู้ถูกพรากรอสรภาพจากการแสดงสิทธิเสรีภาพการแสดงออกของเธอ

คืนวันนั้นในเดือนตุลาคม เบนจากำลังวุ่นวายกับช่วงเวลาใกล้สอบของเธอ กว่าที่เราจะได้คุยกันจึงเป็นเวลาพลบค่ำ เธอกล่าวขอโทษกับตารางชีวิตที่แสนวุ่นวาย เพราะนอกเหนือจากการเป็นนักกิจกรรมแล้ว เบนจาเป็นนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ อินเตอร์ (SIIT) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ “ชีวิตมันเปลี่ยนไปมากเลย จริง ๆ เราให้ความสำคัญกับเรื่องเรียนมาก ๆ ในชีวิตเลย แต่ตอนนี้เราต้องลดเวลาในการใช้ชีวิต ลดเวลาในการเรียน ไม่ใช่เป็นเพราะเรื่องของการเคลื่อนไหว แต่มันเป็นผลกระทบจากคดีต่าง ๆ ที่เราได้มาจากการเคลื่อนไหว พอมันเป็นการเคลื่อนไหวทางการเมืองที่มีคดีพ่วงมาด้วย เราปฏิเสธมันไม่ได้เลยว่าจะไม่ไปปรับทราบข้อกล่าวหา”

สำหรับเบนจาแล้ว เธอไม่ใช่ยอดมนุษย์ ไม่ใช่คนที่ต้องถือไม้เท้าเพื่อปราศรัยตลอดเวลา ในมุมหนึ่งเธอคือเยาวชนที่ชอบหนังเรื่องจูโน่ อยากส่งเพลงเพื่อนเล่น ไม่เล่นเพื่อน (Tilly Birds) ให้คนที่ชอบ และเคยป็นรั้วโรงเรียนเพื่อโดดเรียนไปเดินสยาม - เธอคือคนธรรมดาแบบนั้น ผู้มีความฝันอยากเป็นนักบินอวกาศ

“เราชอบดูท้องฟ้า ชอบนั่งมองท้องฟ้ามาก ๆ แล้วก็จะสงสัยไปเรื่องว่ามันเป็นยังไงกันนะ” เบนจาเริ่มต้นเล่าให้เราฟัง แม้ไม่ได้เห็นหน้ากัน แต่เรารับรู้ได้ผ่านน้ำเสียงว่าตอนนี้เธอกำลังยิ้ม แม้ในปัจจุบัน ประเทศไทยจะเต็มไปด้วยแสงรบกวนทำให้เราไม่อาจเห็นดาวได้มากเท่าไรนัก แต่เมื่อได้คุยกัน นำแปลกที่เราเองก็มองเห็นดาวไปพร้อมกันกับเธอ

เบนจาบอกว่า เธอฝันอยากเป็นนักบินอวกาศมาตั้งแต่เด็ก เพื่อที่จะได้ออกไปนอกโลก ทว่าเมื่อเติบโตขึ้นมา ก็ได้รับรู้ว่าการเป็นนักบินอวกาศนั้นเต็มไปด้วยข้อจำกัดและมีความเป็นไปได้ยากเกินไป “ก็เลยคิดว่าถ้าเราไปอวกาศไม่ได้ เราขอเป็นส่วนหนึ่งในการออกนอกโลกก็ได้ นี่เลยเป็นเหตุผลที่ทำให้เราอยากเรียนวิศวะ” เบนจาพบว่า เมื่อเธอศึกษาเรื่องอวกาศ เธอก็ได้อ่านบทความของต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเทคโนโลยีนวัตกรรมต่าง ๆ ที่สะท้อนกลับมาในประเทศไทย นำมาสู่คำถามว่า ‘ทำไมเราไม่มีเหมือนเขาบ้าง’ และทำให้เธอรู้สึกว่าการนี้ต้องการการพัฒนา

เมื่อเพื่อนของเธอเริ่มถูกดำเนินคดี เบนจาเล่าว่า เธอไม่เคยหยุดเป็นกังวล “ในแต่ละวันที่พระอาทิตย์ขึ้น มันหมายความว่าเพื่อนเราต้องติดคุกอีกหนึ่งวัน แล้วเราทำอะไรไม่ได้ในเรื่องของเพื่อนมันก็ดูเหมือนสิ้นหวัง แต่เพื่อนที่เข้าไปก็จะบอกว่าให้เราสู้กันต่อ ยังไงเรื่องเพื่อนก็เป็นเรื่องที่ติดอยู่ในใจเราทุกวันทุกวินาทีว่ายังมีคนยังอยู่ในนั้นนะ ซึ่งจริงๆ แล้วเราไม่จำเป็นต้องมาเซฟเพื่อนด้วยซ้ำ เพราะมันไม่ควรมีใครเข้าไปอยู่ในนั้นตั้งแต่แรก มันไม่ควรมีใครต้องถูกเอาไปขังคุกแค่เพราะว่าออกมาเรียกร้องให้ประเทศมันเปลี่ยนแปลงและพัฒนาขึ้น มันไม่ควรมีใครต้องถูกทำแบบนี้เลย”

อย่างไรก็ตาม เธอยืนยันว่าเธอยังมีความหวัง

วันหนึ่ง แสงดาว จะส่องพราວบนฟ้าไทย

“เราอยากให้ทุกคนอดทน เราเข้าใจถ้าพูดอย่างนี้แล้วคนจะโกรธ ว่าทุกวันนี้เรายังอดทนไม่มากพออีกหรือ เราอยากให้ทุกคนอดทน หลาย ๆ คนอาจมองว่า เราสู้กันไปอย่างนี้เราจะชนะไหม ซึ่งเราอยากให้มองถึงอนาคตที่มันจะเกิดขึ้นได้จากการเคลื่อนไหว ถ้าเรามองในแง่ของการเปลี่ยนแปลง มันไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ภายในข้ามคืนอยู่แล้ว การทำสิ่งต่างๆ ต้องใช้เวลา จะต้องอดทนกับมัน ต้องช่วยกันหล่อหลอมให้มันเข้าที่เข้าทาง”

เธอบอกเราว่า ถ้าการเมืองดี ตอนนี้เบนจาอยากไปเดินเล่น กินอะไรอร่อย ๆ หาประสบการณ์ใหม่ ๆ มาเติมเต็มได้เดินทาง หรือแม้กระทั่งการได้ออกไปร้านหนังสือวันเสาร์อาทิตย์ ได้นั่งกินกาแฟที่ร้านริมแม่น้ำเจ้าพระยา ไปเดินเล่นฟังพระนคร ได้ไปแบ็คแพ็ค และไปเที่ยวต่างจังหวัด

และเราจะรอวันที่เธอจะได้ทำตามความฝันอันเรียบง่ายของเธออีกครั้ง

แคมเปญ “Write for Rights” หรือ “เขียน เปลี่ยน โลก” ของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล กลับมาอีกครั้งในปีที่ 20 ที่จะเชิญชวนผู้สนับสนุนจากทั่วโลกเขียนจดหมายหลายล้านฉบับให้แก่ผู้ที่ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือครอบครัวโดยตรงเพื่อให้พวกเขาได้รับรู้ว่าไม่ได้ต่อสู้เพียงลำพัง นอกจากการส่งข้อความเพื่อให้กำลังใจผู้ถูกละเมิดสิทธิแล้ว ผู้คนยังเขียนจดหมายถึงผู้มีอำนาจ เรียกร้องให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ให้อยุติการละเมิดสิทธิมนุษยชนและนำความยุติธรรมมาสู่ผู้ที่ได้รับผลกระทบ การรณรงค์ของแอมเนสตี้เป็นการสื่อสารข้อความไปทั่วโลกว่า ประชาชนพร้อมจะยืนหยัดต่อสู้กับการใช้อำนาจโดยมิชอบไม่ว่าจะเกิดขึ้นที่ใดก็ตาม

จุดเริ่มต้นคือเมื่อกลุ่มนักเคลื่อนไหวในโปแลนด์จัดงานเขียนจดหมายมาราธอนทั้งวันทั้งคืน 24 ชั่วโมง โดยเขียนจดหมายในนามของผู้ที่ถูกละเมิดสิทธิ และ 20 ปีต่อมา ก็กลายเป็นการรณรงค์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของเราทุกคน ที่มาร่วมกันปกป้องสิทธิมนุษยชนให้กับผู้ที่เผชิญความเสี่ยง จากจดหมาย 2,326 ฉบับในปี 2544 กลายเป็น 4.5 ล้านฉบับ รวมทั้งทวีตและลายเซ็นในวันนี้ ผู้สนับสนุนแคมเปญ Write for Rights ได้ใช้พลังที่จะส่งเสียงของพวกเขามาเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น ร่วมกันเปลี่ยนแปลงชีวิตของผู้คนมากกว่า 100 คน ปลดปล่อยพวกเขาจากการถูกทรมาน การล่วงละเมิด หรือจับกุมคุมขังอย่างไม่เป็นธรรม

20 ปี Write for Rights

แคมเปญรณรงค์
เพื่อสิทธิมนุษยชน
ประจำปี
ที่ใหญ่ที่สุดในโลก

กลุ่มสเฟียร์ เป็นกลุ่มภาคประชาสังคมที่สนับสนุนสิทธิของกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศและสิทธิของผู้หญิงมาตั้งแต่ปี 2549 และเป็นหนึ่งในกลุ่มเก่าแก่ที่สุดในประเทศยูเครน

กลุ่มสเฟียร์ก่อตั้งโดยนักเคลื่อนไหวทางสังคม ได้แก่ แอนนา ชารีฮินา และวีร่า เซอร์นิกินา หน้าหลักของกลุ่มคือการสร้างพื้นที่ปลอดภัยสำหรับผู้หญิง และผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศในเมืองคาร์คิฟ ซึ่งเป็นเมืองใหญ่อันดับสองของประเทศยูเครน ช่วงปีที่ผ่านมา กลุ่มสเฟียร์ได้โจมตีด้วยความรุนแรงหลายครั้งจากกลุ่มที่ต่อต้านผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ ซึ่งแอนนาและวีร่าได้เข้าแจ้งความกับตำรวจ แต่คดีไม่มีความคืบหน้าแต่อย่างใด

กลุ่ม
สเฟียร์
ยูเครน

โตน ทำร้าย
เพียงเพราะออก
มาปกป้องสิทธิ
ของผู้ที่มีความ
หลากหลายทาง
เพศและผู้หญิง

ร่วมลงชื่อเพื่อบอก
รัฐบาลยูเครนให้นำตัว
ผู้กระทำความผิดเข้าสู่
กระบวนการยุติธรรม

จาง
จ่าน
จีน

ถูกคุมขังเพียง
เพราะรายงาน
สถานการณ์โรค
โควิด-19

เมื่อเมืองอู่ฮั่นถูกล็อกดาวน์ จาง จ่านเป็นหนึ่งในนักข่าวพลเมืองไม่กี่คน ที่รายงานเกี่ยวกับวิกฤติของโรคโควิด-19 ที่กำลังเกิดขึ้น ด้วยความมุ่งมั่นที่จะเปิดเผยความจริง จาง จ่าน อดีตทนายความจึงเดินทางไปยังเมืองที่เกิดวิกฤติดังกล่าวในเดือนกุมภาพันธ์ 2563 เธอได้ใช้สื่อโซเชียลมีเดียในการรายงานว่ามีเจ้าหน้าที่รัฐได้คุมขังนักข่าวอิสระและได้ข่มขู่ครอบครัวของผู้ป่วยโรคโควิด-19 ต่อมาเธอกลับถูกควบคุมตัวและถูกตัดสินจำคุกสี่ปีเพื่อปิดปาก

ร่วมลงชื่อเพื่อ
บอกรัฐบาลจีน
ให้ปล่อยตัว
จาง จ่าน
โดยทันที

เว็นดี้
กาลาร์ซ่า
เม็กซิโก

ร่วมลงชื่อเพื่อทวง
ความยุติธรรมจาก
ผู้มีอำนาจในเม็กซิโก
ให้แก่เว็นดี้

ถูกยิงขณะชุมนุมประท้วงเพื่อต่อต้าน
ความรุนแรงต่อผู้หญิง

สำหรับเว็นดี้ การสนับสนุนเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของเด็กๆ เป็นวิธีที่ดีที่สุด ในการสร้างสังคมที่เป็นธรรม แรงผลักดันในการทำงานอย่างหนักของเว็นดี้ นั้น มาจากการที่ผู้หญิงในเม็กซิโกมักถูกโจมตีและถูกฆ่าตายด้วยเหตุผลเพราะเป็นผู้หญิง

เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2563 เว็นดี้เข้าร่วมการเดินขบวนเรียกร้องความยุติธรรม ในคดีฆาตกรรมของอเล็กซิส ในขณะที่เดินขบวนนั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ใช้ปืนยิงเข้าใส่กลุ่มผู้ชุมนุม ทำให้เว็นดี้ได้รับบาดเจ็บ เธอได้ยื่นเรื่องร้องเรียนการกระทำของเจ้าหน้าที่ตำรวจ จนถึงตอนนี้ ยังไม่มีผู้ต้องหาถูกนำตัวเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม

จากเด็กขี้อายและเจี๊ยบขริบ รุ่ง ปณิสยา ได้กลายมาเป็นแกนนำในการเคลื่อนไหวเพื่อประชาธิปไตยในประเทศไทย

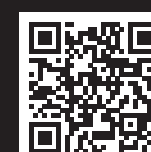
รุ่งเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยที่ต้องการความเสมอภาคและเสรีภาพในการแสดงออก เธอได้ออกมาคัดค้านการใช้กฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ (มาตรา 112) ที่ถูกนำมาใช้เพื่อปิดปากผู้วิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล

เมื่อเดือนมีนาคม 2564 รุ่งไม่ได้รับการประกันตัวและต้องเข้าไปอยู่ในเรือนจำเป็นเวลา 60 วัน ตามความผิดมาตรา 112 เธอได้ออดอาหารประท้วงเป็นเวลา 38 วัน จากนั้นเธอได้รับการปล่อยตัวออกมา แต่ล่าสุดศาลไม่ให้ประกันตัวในกรณีใส่เสื้อคลุมทึบเดินห้าง ทำให้ต้องถูกคุมขังอีกครั้ง ทั้งนี้เธอยังต้องเผชิญกับข้อหาอีกมากมายและอาจจะถูกจำคุกตลอดชีวิตหากถูกตัดสินว่ามีความผิด

รุ่ง
ปณิสยา
ไทย

อาจถูกจำคุก
ตลอดชีวิต
เพียงเพราะใช้
สิทธิเสรีภาพ
ในการชุมนุม
โดยสงบ

ร่วมลงชื่อบอก
รัฐบาลไทยให้ยุติ
การดำเนินคดีต่อรุ่ง

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล เตรียมปิดสำนักงานในฮ่องกง

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ฮ่องกงยุติการดำเนินงาน เมื่อวันที่ 31 ตุลาคมที่ผ่านมา ในขณะที่สำนักงานภูมิภาค ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสำนักเลขาธิการแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล จะปิดตัวลงภายในสิ้นปี 2564 โดยจะมีการถ่ายโอนการดำเนินงานระดับภูมิภาคให้กับสำนักงานภูมิภาคในเอเชีย-แปซิฟิกอื่น ๆ แทน

ทั้งนี้ เป็นผลมาจากกฎหมายความมั่นคงแห่งชาติของฮ่องกง ซึ่งทำให้องค์กรสิทธิมนุษยชนในฮ่องกงแทบไม่สามารถดำเนินงานได้อย่างเป็นอิสระ และทำงานด้วยความหวาดกลัวที่จะถูกตอบโต้ อย่างร้ายแรงจากรัฐบาล

กฎหมายความมั่นคงแห่งชาติถูกประกาศใช้โดยรัฐบาลกลางของจีนเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2563 มีเป้าหมายเป็นการกระทำที่ถูกกล่าวหาว่าเป็น “การแบ่งแยกดินแดน” “การโค่นล้มอำนาจรัฐ” “การกระทำที่เป็นการก่อการร้าย” และ “การร่วมมือกับกองกำลังในต่างประเทศหรือภายนอก เพื่อคุกคามความมั่นคงของรัฐ”

นิยามของคำว่า “ความมั่นคงของรัฐ” ที่กว้างขวางและคลุมเครือ ซึ่งเป็นไปตามคำสั่งการของทางการจีน ได้ถูกนำมาใช้โดยพลการ เพื่อเป็นเหตุผลในการจำกัดสิทธิมนุษยชนที่จะมีสิทธิในเสรีภาพการแสดงออก การชุมนุมโดยสงบ และการสมาคม รวมทั้งการปราบปรามเสียงที่เห็นต่างและฝ่ายค้านทางการเมือง

“นับเป็นสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนที่ยากลำบากในอนาคตของฮ่องกง แต่แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลจะยังคงยืนหยัดเคียงข้างประชาชนชาวฮ่องกง เราจะต่อสู้เพื่อให้มีการเคารพลีขีของพวกเข และจะจับตามองเพื่อตรวจสอบบุคคลที่ปฏิบัติมิชอบต่อพวกเขาต่อไป”

“แม้การเดินทางออกจากเมืองที่เป็นบ้านของเรามาหลายทศวรรษเป็นเรื่องที่ปวดร้าวใจ แต่เราก็ภูมิใจกับความสำเร็จที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่ผ่านมา และมั่นใจว่าพลังของผู้สนับสนุนกว่า 10 ล้านคนทั่วโลกของแอมเนสตี้ จะช่วยให้เรายังสามารถยืนหยัดทำงานเพื่อยุติการปฏิบัติมิชอบด้านสิทธิมนุษยชนในทุกแห่งหนต่อไป” **แอกเนส คาลามาร์ต** เลขาธิการแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล กล่าว

HUMAN RIGHTS: THE RISE OF HUMANITY

10 พฤศจิกายน 2564

กระบวนการทบทวนสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชน หรือ UPR ได้กลับมาอีกครั้ง แอมเนสตี้จัดกิจกรรมร่วมกับพันธมิตร ถ่ายทอดสดจากกรุงเจนีวาไปพร้อม ๆ กัน เพื่อชวนทุกคนมาร่วมจับตา ฟังเสียงโลก และปกป้องสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย จัดเต็มถึงหกชั่วโมง พร้อมชวนวิทยากรมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชนที่เกิดขึ้นในประเทศไทยตลอดสี่ปีครึ่งที่ผ่านมา และร่วมแบ่งปันมุมมองหลังฟังเสียงจากรัฐบาลไทย และข้อเสนอจากเวทีโลก ที่รวมถึงเรื่องสิทธิเสรีภาพการแสดงออก สิทธิเสรีภาพการชุมนุม สิทธิผู้หญิง สิทธิแรงงาน-ข้ามชาติ สิทธิชนเผ่าพื้นเมือง และอีกมากมาย

อ่านข่าว
ฉบับเต็ม

ประชากรบุรี Festival 23-24 ตุลาคม 2564

เทศกาลเพื่อสิทธิมนุษยชน อุทิศแด่ทุกพลังแห่งตัวอักษรที่เคยเกิดขึ้นจากอดีตจนถึงปัจจุบัน ภายในงานได้มีกิจกรรมการ “**แต่เธอผู้โอบยิบแม้นถูกกักขัง**” พร้อมกิจกรรมเสวนา **ประชากรบุรี café** เพื่อพูดคุยในประเด็นความสำคัญของจดหมายและการสื่อสารไปยังนักกิจกรรมที่ยังถูก

จำคุก ซึ่งมีผู้เข้าร่วมพูดคุยได้แก่ **นเรศเรขุ นานทองตม** จากศูนย์กักขังความเพื่อสิทธิมนุษยชน **รุ่ง-ปณิสา สิทธิจิรวัฒนกุล** นักกิจกรรมประชาธิปไตย **โตโต้-ปิยะรัฐ จงเทพ** กลุ่มมวลชนอาสา We Volunteer **แม่สุ-สุริยรัตน์ ชิวารักษ์** แม่ของ **เพนกวิน-พริษฐ์ ชิวารักษ์** และ **เพชรรัตน์ ตักดีศิริเทษกุล** หัวหน้าฝ่ายรณรงค์แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย ดำเนินรายการ โดย **รัชชนก ศรีนอก** จากกลุ่มพลังกลับ รวมถึงมีกิจกรรมวงสนทนาในหลากหลายประเด็น ไม่ว่าจะเป็นการเยียวยาจิตใจ พลังจากตัวอักษร เรื่องราวหลังกรงขังเสียงจากเพื่อนเราถึงเจ้าของตัวอักษร

อ่านข่าว
ฉบับเต็ม

บัตรสมาชิกดีไซน์ 60 ปี แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล

ออกแบบโดย ผู้ออกแบบ Thai Political Tarot

“แรงบันดาลใจการออกแบบมาจากไพธ่าไรต์ Wheel of Fortune และ The World เพราะเราเชื่อว่า โชคชะตาของมนุษย์ไม่ได้ถูกผูกขาดโดยผู้กดขี่ แต่ขับเคลื่อนด้วยเจตจำนงและการผลักดันของคนจำนวนมาก โดยเปรียบเทียบต่อสู้เป็นบอร์ดเกมที่มีผู้เล่นหลากหลาย

เหล่าผู้กดขี่มักครอบครองอำนาจล้นเหลือ คอยขีดเขียนกติกาคุมชะตาคนตัวเล็ก ๆ แต่อย่างไรพวกเขาก็ไม่อาจควบคุมเจตจำนงของผู้คนซึ่งตระหนักรู้ในสิทธิและเสรีภาพได้

ท่ามกลางความท้าทายทางมนุษยธรรม โลกนี้กลับมีกลุ่มคนที่กล้าหาญลงมือทำ มีผู้นำ มีแนวร่วมที่คอยสนับสนุน มีมิตรแท้ ที่คอยเคียงบ่าเคียงไหล่ผู้ถูกกดขี่ มีคนมากมายที่ไม่ปล่อยให้การกดขี่เป็นเพียงโชคชะตาที่ไม่อาจหลีกเลี่ยง ทุกความร่วมมือล้วนมีส่วนทำให้โลกใบนี้ กลายเป็นโลกที่ดีขึ้นสำหรับทุกคน”

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลคือขบวนการของคนธรรมดา มากกว่า 10 ล้านคนทั่วโลก ที่ร่วมกันสร้างความเปลี่ยนแปลงด้านสิทธิมนุษยชน เพื่อสังคมที่เท่าเทียมและยุติธรรมสำหรับทุกคน และเป็นเจ้าของรางวัลโนเบลสันติภาพประจำปี พ.ศ. 2520 จากการรณรงค์ต่อต้านการทรมานโดยเจ้าหน้าที่รัฐ

บัตรสมาชิกแอมเนสตี้ ดีไซน์พิเศษเนื่องในโอกาสครบ 60 ปี แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล

สำหรับผู้ที่มีคร/ต่ออายุสมาชิก ตั้งแต่ 28 พฤษภาคม 2564 เป็นต้นไป

สมัคร/ต่ออายุสมาชิกแอมเนสตี้ ที่ amnesty.or.th หรือ shop.amnesyt.or.th

ค่าธรรมเนียมสมาชิกแอมเนสตี้

- » สมาชิกประเภทเยาวชน อายุไม่เกิน 25 ปี ค่าธรรมเนียมสมาชิกปีละ 200 บาท
- » สมาชิกประเภทบุคคลทั่วไป ค่าธรรมเนียมสมาชิกปีละ 500 บาท

60 YEARS OF HUMANITY IN ACTION

เพราะทุกความสำเร็จเกิดขึ้นได้
ส่วนมาจากพลังของคนธรรมดาอย่างเรา

สแกน
เพื่อทำความรู้จัก
แอมเนสตี้เพิ่มเติม

AMNESTY
INTERNATIONAL
THAILAND

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชันแนล คือใคร?

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชันแนล เป็นการรวมตัวของกลุ่มคนธรรมดาหลากหลายสาขาอาชีพ ที่ไม่สามารถนิ่งเฉยต่อความอยุติธรรม การละเมิดสิทธิมนุษยชนที่เกิดขึ้นไม่ว่าในที่ใดของโลก และลุกขึ้นมาปฏิบัติการในแนวทางที่แต่ละคนถนัดในการรณรงค์ เพื่อส่งเสริมการเคารพ ปกป้อง และคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2504 ได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ เมื่อ พ.ศ. 2520 ปัจจุบันมีสมาชิกและผู้สนับสนุนกว่า 10 ล้านคน ใน 150 ประเทศทั่วโลกและดินแดน

หลังจากเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 แอมเนสตี้เป็นที่รู้จักในเมืองไทย จากการรณรงค์ปลดปล่อย “นักโทษทางความคิด” มีจดหมายนับแสนฉบับจากคนทั่วโลกส่งมาถึงรัฐบาลไทยและสำนักราชเลขาธิการเพื่อเรียกร้องให้ปล่อยตัวนักศึกษาและประชาชนที่ถูกจับกุมในเหตุการณ์ดังกล่าว ปัจจุบันในประเทศไทยมีสมาชิกกว่า 1,000 คน โดยได้ดำเนินกิจกรรมส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ และการรณรงค์เพื่อปกป้องคุ้มครองสิทธิมนุษยชนอย่างกว้างขวาง

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย
139/21 ซ.ลาดพร้าว 5
แขวงจอมพล เขตจตุจักร
กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ 02-513-8745, 02-513-8754
โทรสาร 02-938-6896

 www.amnesty.or.th
  AmnestyThailand

AMNESTY
INTERNATIONAL
THAILAND

